

Reivindicació i premi

En la seva última aparició, el dia que el Girona va ser eliminat pel Madrid en els vuitens de copa, Eusebio mantenia la línia de tres centrals. Recuperat de la lesió que es va fer aquell 31 de gener, Marc Muniesa estava a punt, però amb competència i amb un lloc menys per repartir-se a l'eix. El lloretenc era un dels que més devien esperar el partit d'ahir. I a les ganes de reivindicar més protagonisme a l'equip, hi afegia el retrobament sempre especial amb el Barça –el club que el va veure créixer des de ben petit fins a fer-se professional– i el compromís nacional. Motivats, l'exjugador de l'Stoke City va començar amb molta energia.

Al costat de Bernardo, Muniesa va haver d'estar més pendent d'ajudar Valery, que tenia feina amb Malcom, que no pas de controlar Boateng, apagadíssim. Des del començament, Muniesa va ser l'encarregat de treure la majoria de pilotes, amb bon criteri en la distribució. Al darrere, va ser el més actiu de tota la primera part a l'hora de treure el perill que generava el conjunt blaugrana. Va intensificar les intervencions defensives en l'últim quart d'hora de la primera part. Va tallar una centrada de Malcom, que havia ofert un detall de gran qualitat per superar Valery (32'). També va estar diligent en interceptar una passada filtrada d'Aleñá a Malcom que hauria fet molt mal (36'). En va treure una altra, que buscava una passada llarga a Malcom (38') i, després de robar la quarta seguida, es va atrevir a fer una excursió cap endavant. Poc abans del descans, va fer una entrada dura a Malcom.

El ball de canvis, amb una reglamentació exageradament laxa, estava cantat. Eusebio va treure cinc homes al descans, però Muniesa va ser dels que es van quedar al camp. De fet, superats els 60 minuts, els tècnics, aprofitant una aturada del joc i abans de fer els tres últims canvis, van preguntar-li com se sentia. Va respondre aixecant el polze. I va completar els 90 minuts.

El Barça va començar a canviar el guió, amb més domini i arribades. Muniesa tenia menys participació que en la primera part. Va provar de fer una pujada a l'atac, amb una centrada des del costat esquerre que no va trobar rematador (64'). A l'altre costat, hi va posar l'esperó per treure una centrada de Wagué (66'). Poc després, va arribar el penal transformat per Stuni. Amb avantatge, el Girona es va mostrar solvent, tot i que va estar a punt de rebre l'empat en un cop de cap d'Aleñá que es va estavellar al travessar. Muniesa va refusar una pilota penjada a l'olla (85') i, en ple setge blaugrana, va treure una rematada perillosa en la segona jugada d'un córner (91'). El neguit final va valer la pena.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 07-03-2019, Pàgina 5

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1566002-reivindicacio-i-premi.html>